

Miercuri, 14 decembrie 2011

4. solicită Comisiei să se asigure că în temeiul viitorului protocol posibilitățile de pescuit sunt adaptate în funcție de recomandările științifice și de evaluarea științifică a stocurilor, precum și în funcție de nevoile sectorului pescuitului; insistă, de asemenea, asupra faptului că deciziile privind măsurile tehnice și posibilitățile de pescuit trebuie să fie luate pe baza recomandărilor științifice și în consultare cu pescarii;
5. solicită Comisiei să se asigure că orice viitor protocol contribuie la dezvoltarea sistemului marocan de gestionare a pescuitului, inclusiv controlul și supravegherea, cercetarea științifică, dezvoltarea flotelor locale, formarea, etc.;
6. solicită Comisiei să se asigure că sprijinul sectorial este utilizat mai eficient și insistă asupra faptului că monitorizarea trebuie să fie mai eficace; consideră că Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului trebuie să includă mecanisme eficiente de supraveghere pentru a garanta că fondurile alocate pentru dezvoltare și, în special pentru îmbunătățirea infrastructurii în sectorul pescuitului, sunt utilizate în mod corespunzător;
7. solicită Comisiei să ia toate măsurile necesare pentru a obține datele necesare cu privire la punerea în aplicare a protocolului, conferind astfel o mai mare transparență procedurii legislative;
8. solicită Comisiei să introducă în Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului clauza referitoare la respectarea drepturilor omului care este inclusă de asemenea în rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la drepturile omului și standardele sociale și de mediu în acordurile comerciale internaționale (1);
9. solicită Comisiei să se asigure că viitorul protocol respectă pe deplin dreptul internațional și aduce beneficii tuturor grupurilor afectate ale populațiilor locale;
10. solicită Comisiei să prezinte Parlamentului un raport detaliat în scris care prezintă măsura în care s-a ținut seama de dorințele Parlamentului în viitorul protocol;
11. solicită, de asemenea, Comisiei să respecte Acordul-cadru interinstituțional și rolul Parlamentului European, în conformitate cu dispozițiile Tratatului de la Lisabona;
12. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei, statelor membre, precum și guvernului Marocului.

---

(1) Texte adoptate, P7_TA(2010)0434.

Impactul crizei financiare asupra sectorului apărării

P7_TA(2011)0574

Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2011 referitoare la impactul crizei financiare asupra sectorului apărării în statele membre ale UE (2011/2177(INI))

(2013/C 168 E/03)

Parlamentul European,

- având în vedere Titlul V din Tratatul privind Uniunea Europeană, și în special articolul 21, articolul 42, articolul 45 și articolul 46, precum și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și protocoalele la acesta, în special Protocolul nr. 10,
- având în vedere Strategia europeană de securitate (SES) intitulată „O Europă sigură într-o lume mai bună”, adoptată de Consiliul European la 12 decembrie 2003, precum și raportul privind punerea sa în aplicare intitulat „Asigurarea securității într-o lume în schimbare”, elaborat sub egida Înalțului Reprezentant al UE și aprobat de către Consiliul European din 11 și 12 decembrie 2008,

Miercuri, 14 decembrie 2011

- având în vedere obiectivele stabilite de Consiliul European în decembrie 2008 în materie de consolidare a capacităților militare europene,
- având în vedere Concluziile Consiliului din 1 decembrie 2011, 23 mai 2011, 31 ianuarie 2011 și 9 decembrie 2010 privind Politica de securitate și apărare comună (PSAC) cu privire la punerea și utilizarea în comun a capacităților militare, privind PCSA și, respectiv, privind dezvoltarea capacităților militare,
- având în vedere Decizia Consiliului 2011/411/PESC din 12 iulie 2011 de definire a statutului, sediului și regulamentului de funcționare ale Agenției Europene de Apărare și de abrogare a Acțiunii comune 2004/551/PESC ⁽¹⁾,
- având în vedere raportul Înalțului Reprezentant privind PSAC, prezentat în cadrul Consiliului Afaceri Externe din 18 iulie 2011,
- având în vedere Directiva 2009/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de simplificare a clauzelor și condițiilor de transfer al produselor din domeniul apărării în interiorul Comunității ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 mai 2011 referitoare la dezvoltarea politicii de securitate și apărare comune în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona ⁽⁴⁾, Rezoluția sa din 23 noiembrie 2010 privind cooperarea civilo-militară și dezvoltarea unor capacități civilo-militare ⁽⁵⁾ și Rezoluția din 10 martie 2010 referitoare la punerea în aplicare a Strategiei europene de securitate și a politicii de securitate și apărare comune ⁽⁶⁾, precum și rezoluțiile sale anterioare referitoare la aceeași temă,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A7-0428/2011),

Observații generale

1. ia act cu îngrijorare de faptul că, în urma crizei financiare, economice și a datoriei, au fost operate reduceri fără precedent ale bugetelor pentru apărare în majoritatea statelor membre, precum și de posibilele efecte negative ale acestor măsuri asupra capacităților militare și, prin urmare, asupra capacității UE de a prelua efectiv responsabilitățile sale de menținere a păcii, de prevenire a conflictelor și de consolidare a securității internaționale, în conformitate cu principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite, în cazul în care statele membre nu vor reuși să compenseze aceste pierderi printr-o mai mare coordonare și cooperare la nivel european; subliniază, în acest sens, că apărarea constituie un bun public care are un impact asupra securității tuturor cetățenilor europeni și că toate statele membre trebuie să-și aducă contribuția într-un spirit de cooperare, de asumare comună a responsabilităților și de eficiență în termeni de costuri;

2. avertizează că reducerile neordonate din bugetele pentru apărare ar putea determina o pierdere completă a anumitor capacități militare ale Europei; salută și sprijină, prin urmare, încurajarea adresată de Consiliu statelor membre de a face schimb de informații, dacă este cazul, și de a mări transparența privind reducerile actuale și viitoare ale bugetelor pentru apărare și solicită o evaluare a impactului acestor reduceri bugetare asupra dezvoltării capacităților aflate în sprijinul PSAC; reamintește că intervenția în Libia a demonstrat clar că nici măcar o coaliție a unor țări europene nu este în măsură să efectueze o operațiune de acest tip, fără sprijinul SUA;

⁽¹⁾ JO L 183, 13.7.2011, p. 16.

⁽²⁾ JO L 146, 10.6.2009, p. 1.

⁽³⁾ JO L 216, 20.8.2009, p. 76.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0228.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0419.

⁽⁶⁾ JO C 349 E, 22.12.2010, p. 63.

Miercuri, 14 decembrie 2011

3. ia act de dependență, în continuare disproportționată, de Statele Unite în materie de apărare, având în vedere faptul că SUA au ajuns să suporte 75 % din cheltuielile de apărare ale Alianței Nord-Atlantice și, prin urmare, de necesitatea ca aliații europeni să preia o parte mai mare din cheltuielile de apărare; constată cu îngrijorare că reducerile bugetare recente reprezintă continuarea unui model de investiții și cheltuieli insuficiente în domeniile securității și apărării, model persistent în statele membre de peste un deceniu;
4. într-un mediu de securitate din ce în ce mai complex și mai imprevizibil, solicită tuturor statelor membre să coopereze mai strâns și să își coordoneze acțiunile împotriva amenințărilor comune identificate în Strategia europeană de securitate (SES), asumându-și în întregime partea lor de responsabilitate pentru pacea și securitatea Europei, a regiunilor învecinate și a lumii în ansamblu; admițând faptul că nu toate amenințările sunt de natură militară și că UE dispune de o varietate de instrumente pentru prevenirea și gestionarea crizelor, cum ar fi capacitățile civile și instrumentele de asistență tehnică, reamintește statelor membre angajamentele repetate, asumate inclusiv în tratat și în concluziile Consiliului European, de a-și îmbunătăți capacitățile militare și le solicită să se asigure că aceste angajamente sunt respectate;
5. își reiterează opinia că o capacitate de apărare europeană consolidată va mări autonomia strategică a UE și va avea o contribuție importantă la securitatea colectivă în contextul NATO și al altor parteneriate; subliniază potențialul dispozițiilor în acest sens din Tratatul de la Lisabona și îndeamnă statele membre să implementeze cooperarea structurată permanentă, să definească condițiile de aplicare ale clauzelor de solidaritate și de apărare reciprocă și să folosească în totalitate potențialul Agenției Europene de Apărare;
6. fără a neglija nivelurile diferite de ambiție, subliniază că cheltuielile anuale de apărare cumulate ale statelor membre se ridică la 200 de miliarde EUR, ceea ce reprezintă doar aproximativ o treime din bugetul pentru apărare al SUA, o sumă care este totuși considerabilă și care demonstrează costurile non-Europei în domeniul apărării;
7. regretă modul în care sunt cheltuite majoritatea acestor fonduri, pe baza unor decizii naționale necoordonate de planificare a apărării, ceea ce determină nu doar mari discrepanțe persistente în materie de capacități, dar și capacități în exces și dublări inutile, precum și o industrie și piețe fragmentate, ceea ce conduce la faptul că UE nu dispune nici de vizibilitatea, nici de resursele și nici de influența pe care ar trebui să i le confere cele 200 de miliarde EUR pentru cheltuieli;
8. consideră că se poate folosi criza economică și financiară ca o oportunitate pentru integrarea politicilor de apărare ale UE deoarece acest lucru poate oferi impulsul pentru crearea și, în cele din urmă, implementarea a unor reforme ambițioase începute de mult timp;
9. având în vedere toate acestea, solicită statelor membre să accepte faptul că o cooperare mai strânsă este cea mai bună cale de urmat, în special prin: (A) o mai bună planificare a apărării, care să includă armonizarea cerințelor militare și măsuri de creștere a interoperabilității, (B) punerea și utilizarea în comun a anumitor capacități și structuri de sprijin, (C) o cooperare consolidată în cercetarea și dezvoltarea tehnologică, (D) facilitarea colaborării și consolidării în sectorul industrial și (E) optimizarea achizițiilor și eliminarea barierelor comerciale, iar astfel statele membre își pot dezvolta capacitățile într-un mod mai eficient din punctul de vedere al costurilor și fără efecte adverse asupra suveranității lor;
10. subliniază că UE dispune de instrumente și mecanisme, prezentate în continuare, care pot ajuta statele membre să îndeplinească aceste obiective, inclusiv prin identificarea domeniilor în care există posibilitatea unor finanțări mai substanțiale la nivel european (F);
11. recunoaște că, în plus, întreținerea unei baze industriale și de producție adecvate și asigurarea securității aprovizionării sunt chestiuni fundamentale pentru apărarea națională, care nu trebuie să fie organizate exclusiv pe obiective financiare;

Miercuri, 14 decembrie 2011

12. consideră că o concentrare majoră a tuturor eforturilor UE în domeniul apărării, ca răspuns la criza financiară, ar trebui să fie realizată de Agenția Europeană de Apărare (AEA), care are potențialul de a acoperi o gamă largă de reforme profunde ale politicilor și de planificare, dar care nu este în măsură să facă acest lucru în formatul actual; solicită o actualizare a formatului AEA, având în vedere că o creștere a bugetului său, a personalului, a domeniilor sale de responsabilitate și a atribuțiilor sale generale ar fi rentabilă pe termen lung, conferindu-i capacitatea de a fi mai eficientă în optimizarea sectorului apărării al UE, având ca sarcină specifică evitarea unor dublări costisitoare și a unor politici de apărare nesustenabile din punct de vedere financiar;

(A) O mai bună coordonare a planificării în domeniul apărării

13. reiterează solicitarea către statele membre de a efectua analize sistematice ale cerințelor în domeniul securității și apărării, plecând de la criteriile comune și unui calendar armonizat; sugerează că acestea s-ar putea transforma într-o activitate regulată, legată de procedurile bugetare, un fel de „semestru european” al revizuirilor în domeniul securității și al apărării;

14. subliniază că aceste analize coordonate ar putea pune capăt culturii izolării din planificările naționale din domeniul apărării și ar putea institui o platformă pentru discuții structurate, care să permită statelor membre să aibă o viziune mai largă, o perspectivă europeană, înainte de a lua decizii strategice fundamentale cu privire la capacitățile lor de apărare; subliniază faptul că inițiativa ar trebui să completeze, pentru statele membre în cauză, coordonarea acestora în cadrul procesului de planificare a apărării al NATO;

15. solicită din nou o Carte albă a UE în domeniul securității și apărării care să dezvolte și să implementeze Strategia de securitate europeană, definind mai bine obiectivele, interesele și necesitățile UE în materie de securitate și apărare, în raport cu mijloacele și resursele disponibile, luând în considerare, de asemenea, aspectele netradiționale ale securității; subliniază că această Carte albă ar trebui elaborată și actualizată regulat pe baza revizuirilor naționale, oferind, totodată, o referință pentru acestea și corelând planificările naționale în domeniul apărării cu o perspectivă comună asupra securității și o evaluare comună a amenințărilor; subliniază că o astfel de Carte albă, prin faptul că stabilește o viziune comună asupra provocărilor și soluțiilor, va crea încredere și va oferi orientări strategice punctuale asupra formei pe care ar trebui să o adopte forțele UE;

16. reamintește că Tratatul de la Lisabona a consolidat rolul Agenției Europene de Apărare (AEA) de sprijinire a statelor membre în eforturile lor de îmbunătățire a capacităților militare pentru Politica de securitate și apărare comună; sugerează, prin urmare, ca statele membre să solicite agenției să analizeze modul în care ar putea îmbunătăți coordonarea planificării apărării în Europa; în plus, reamintește că, prin tratat, AEA are sarcina de a verifica respectarea angajamentelor privind capacitățile și de a promova armonizarea nevoilor operaționale, și solicită o mai bună îndeplinire a acestor sarcini; recomandă, ca în prim pas în introducerea „semestrului european”, ca statele membre să prezinte AEA, pentru recomandări, proiectele lor de revizuire ale securității și apărării naționale și să le evalueze, în special din perspectiva priorităților în ceea ce privește capacitățile, stabilite de consiliul de conducere al AEA în cadrul Planului de dezvoltare a capacităților, dar și din perspectiva planurilor celorlalte state membre și Procesului de planificare a apărării al NATO; consideră că, în timp cât mai scurt, AEA ar trebui, de asemenea, să joace un rol important în definirea unei politici europene în domeniul capacităților și armamentelor;

17. consideră că, într-o a doua etapă, statele membre ar trebui să se consulte reciproc pentru a-și armoniza cerințele militare și a examina toate opțiunile pentru a crește eficiența în raport cu costurile prin acorduri la nivelul UE, la nivel regional, bilateral sau prin alte înțelegeri;

18. solicită, de asemenea, statelor membre să abordeze, în cadrul acestui proces de consultare, problema capacităților în exces, în special în ceea ce privește echipamentul și personalul cu o prioritate mai mică în operațiuni;

Miercuri, 14 decembrie 2011

(B) Punerea și utilizarea în comun a capacităților

19. este ferm convins că punerea și utilizarea în comun a capacităților nu mai este o opțiune, ci o necesitate; susține statele membre în eforturile lor de identificare a celor mai promițătoare proiecte, ca parte a procesului inițiat la reuniunea ministerială de la Ghent, din septembrie 2010, și în concordanță cu inițiativa germano-suedeză din noiembrie 2010, recunoscând totodată faptul că punerea și utilizarea în comun nu pot înlocui dezvoltarea efectivă a capacităților, ci o vor consolida și îmbunătăți; ia act de primul set de proiecte facilitat de AEA și susținut de Consiliu la 1 decembrie 2011 și invită statele membre și AEA să prezinte detalii cu privire la progresele înregistrate în direcția unor rezultate concrete și să determine alte posibilități până cel târziu în primăvara anului 2012; îndeamnă statele membre, mai ales pe cele din Triunghiul de la Weimar, dar și pe cele care participă la aranjamentul Weimar Plus, să asigure succesul inițiativelor de punere și utilizare în comun, acționând ca un motor politic;

20. subliniază că, în special în sectoare precum transportul strategic și tactic, sprijin logistic, mentenanța, capacitățile spațiale, apărarea cibernetică, asistența medicală, educația și instrucția, precum și în unele capacități de nișă, statele membre ar avea mult de câștigat în urma punerii și utilizării în comun a unor funcții și dotări, fără a se crea dependențe semnificative care să le limiteze suveranitatea în procesul decizional; încurajează puternic inițiativele de reducere discrepanțele în domeniul capacităților în sectoare precum elicopterele de transport, realimentarea cu combustibil în aer, supravegherea maritimă, vehiculele aeriene fără pilot, protecția împotriva riscurilor de natură chimică, biologică, radiologică și nucleară, neutralizarea dispozitivelor explozive improvizate, comunicarea prin satelit, sistemele de comandă și control, senzorii și platformele ISR (informații, supraveghere și recunoaștere), inclusiv alternative la sistemele de sateliți, cum ar fi vehiculele de înaltă altitudine și mare durabilitate (High Altitude Long Endurance – HALE), vehicule aeriene fără pilot (UAV), precum și tehnologiile ecologice necesare pentru a atinge o mare autonomie operațională și o eficiență crescută din punctul de vedere al costurilor;

21. subliniază că punerea în comun a resurselor trebuie să fie însoțită de o specializare aprofundată pentru ca statele membre care renunță la anumite capacități să poată fi sigure că alte state membre le vor furniza aceste capacități și recunoaște că acest lucru va necesita un angajament politic ferm al guvernelor naționale;

22. invită statele membre să folosească în mod creativ diferitele modele de punere și utilizare în comun care pot fi identificate, cum ar fi: (1) punere în comun prin deținerea în comun, (2) punerea în comun a dotărilor deținute la nivel național, (3) organizarea în comun a achizițiilor sau (4) asumarea în comun a rolurilor și a responsabilităților, sau combinații ale acestor modele, atunci când este oportun; solicită realizarea unor progrese rapide, mai ales în sectoarele menționate mai sus;

23. în primul rând, în privința „deținerii în comun”, solicită statelor membre să exploreze toate posibilitățile de a achiziționa în comun unele echipamente de către consorții ale țărilor participante sau de către UE, după modelul inițiativelor de tipul Capabilității de transport aerian strategic, implementată în cadrul NATO, programul AWACS al NATO sau programul Galileo al UE, sau să caute posibilități de finanțare sau de cofinanțare de către UE a echipamentelor achiziționate de către consorții ale statelor membre; subliniază potențialul deținerii în comun a echipamentelor celor mai scumpe, cum este cazul capacităților spațiale, al UAV-urilor sau al aeronavelor de transport strategic;

24. în al doilea rând, în privința „punerii în comun a capacităților deținute la nivel național”, consideră că inițiativa privind Comandamentul european de transport aerian (CETA), inițiată de patru state membre, este un exemplu extrem de util, în care utilizarea capacităților existente este optimizată prin transferul unor competențe către o structură comună, menținând în același timp intactă proprietatea națională asupra dotărilor; consideră că acest model al capacităților puse în comun, dar separabile, se poate adapta bine și altor sectoare ale sprijinului operațional, cum ar fi elicopterele de transport, aeronavele de patrulare maritimă sau capacitățile pentru transportul maritim militar; consideră că orice delegare de competențe către o structură integrată trebuie să fie flexibilă și să nu impună participanților să delege același tip de competențe, pentru a evita riscul alinierii la cel mai mic numitor comun; consideră, cu toate acestea, că ar fi de dorit ca statele membre să ofere capacități naționale adaptate pentru toate sarcinile CETA;

Miercuri, 14 decembrie 2011

25. în al treilea rând, în privința „organizării în comun a achizițiilor”, precum în programul A400M, subliniază potențialele beneficii ale achizițiilor în comun în termeni de economii de scară, construind o bază industrială viabilă, creând interoperabilitate și generând posibilități ulterioare de punere și utilizare în comun în ceea ce privește sprijinul intern, mentenanța și instrucția; regretă faptul că aceste beneficii sunt adesea pierdute din cauza diferitelor cerințe și acorduri de distribuire a sarcinilor, ca în cazul programului Eurofighter; pentru a realiza toate economiile posibile, subliniază importanța menținerii unei configurații comune a echipamentului procurat în comun pe durata întregului său ciclu de viață, pentru a facilita sprijinul comun în cadrul serviciilor; invită statele membre să ia în considerare, de asemenea, posibilitatea punerii în comun a serviciilor externalizate;

26. în al patrulea rând, cu privire la „asumarea comună a rolurilor și a sarcinilor”, consideră că un exemplu pozitiv este dat de inițiative precum cooperarea franco-belgiană în pregătirea piloților de luptă, acordul franco-britanic privind utilizarea în comun a portavioanelor, inițiativa franco-germană privind pregătirea piloților de elicopter sau cooperarea maritimă belgiano-neerlandeză, în care o serie de structuri naționale de sprijin sunt utilizate în comun cu partenerul; subliniază în special oportunitățile din domeniul educației, instruirii și exercițiilor, cu precădere în privința frecventării academiilor militare, a utilizării modalităților de testare și evaluare și a dotărilor pentru pregătirea piloților; în cazul unor capacități de nișă, consideră că asumarea în comun a rolurilor și a responsabilităților este, pentru majoritatea statelor membre, singurul mod viabil de a-și asigura accesul la unele capacități rare precum unitățile CBRN sau aeronavele sanitare;

27. reamintește rolul important al AEA, definit în tratat, în propunerea proiectelor multilaterale, coordonarea programele statelor membre și gestionarea programelor de cooperare în domeniul cercetării și tehnologiei; evidențiază proiectele conduse de AEA care sunt deja operaționale, precum Programul de pregătire a piloților de elicoptere și laboratoarele de criminalistică dislocabile, utilizate pentru neutralizarea dispozitivelor explozive improvizate, folosit în Afganistan, și solicită să se avanseze mai mult în alte inițiative, cum ar fi Flota aeriană europeană de transport (FAET); solicită statelor membre să folosească potențialul agenției în termeni de asistență administrativă și juridică și să-i încredințeze managementul inițiativelor lor de cooperare și subliniază necesitatea de a acorda AEA mijloacele necesare pentru a face față creșterii responsabilităților sale;

28. consideră că inițiativele bilaterale și regionale de cooperare, cum ar fi acordurile franco-britanice din 2010, Cooperarea nordică în materie de apărare și Cooperarea baltică în materie de apărare, reprezintă demersuri importante pentru a eficientiza utilizarea resurselor și a diminua discrepanțele în domeniul capacităților pe termen scurt; ia act de propunerile referitoare la cooperări similare în alte regiuni, cum ar fi cea dintre țările grupului Visegrád; consideră, cu toate acestea, că există încă diferențe structurale semnificative care trebuie rezolvate în mod coordonat, la nivelul UE, și, în consecință, la un anumit moment, aceste aranjamente bilaterale și regionale vor trebui integrate într-o perspectivă europeană mai largă, asigurându-se că astfel de inițiative contribuie la dezvoltarea PSAC și nu acționează, în niciun caz, împotriva acesteia; în acest context, consideră că AEA ar trebui să aibă un rol în asigurarea coerenței generale a eforturilor și încurajează analizarea în continuare a modului în care dispozițiile tratatului cu privire la cooperarea structurată permanentă ar putea oferi un cadru general de coordonare;

29. consideră că un Cartier General Operațional civilo-militar al UE, a cărui înființare a fost cerută în repetate rânduri, ar consolida substanțial capacitatea UE de a contribui la pacea și securitatea internațională, și, mai mult, ar permite pe termen lung realizarea unor economii pentru bugetele naționale datorită punerii și utilizării în comun; subliniază că este nevoie de orientările politice ale Vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant și solicită acestuia să continue activitățile legate de inițiativa de la Weimar și să analizeze opțiunile juridice pentru înființarea cât mai rapidă a unei Capacități autonome de planificare și comandă operațională, care să cuprindă două linii de comandă separate (civilă și militară), după modelul prezentat Consiliului în iulie 2011;

30. salută inițiativa „Apărării inteligente” din cadrul NATO și reiterează importanța unei coordonări continue și a deconflictualizării între UE și ale NATO la toate nivelurile, pentru a evita suprapunerile inutile; evidențiază faptul că o intensificare a cooperării practice UE-NATO, în special în ceea ce privește răspunsurile la provocările crizei financiare, este imperios necesară; solicită, în special AEA și Comandamentul Aliat pentru Transformare, să coopereze îndeaproape pentru a asigura că proiectele de punere și utilizare în comun ale celor două organizații sunt complementare și sunt întotdeauna implementate în cadrul cu cea mai mare valoare adăugată;

Miercuri, 14 decembrie 2011

31. constată potențialul punerii în comun a resurselor de apărare cibernetică, având în vedere integrarea sistemelor cibernetice europene și necesitatea de a răspunde nevoii unei mai mari coordonări a UE în acest domeniu;

(C) Susținerea cercetării și a dezvoltării tehnologiei în domeniul apărării

32. reamintește importanța cercetării și inovării în sectorul securității și apărării, ca bază a competitivității și reziliența industriei de apărare europene, precum și importanța sa în îndeplinirea obiectivelor din Strategia Europa 2020 privind creșterea sustenabilă; subliniază că activitățile actuale din domeniul cercetării și tehnologiei (C&T) vor avea o importanță decisivă pentru utilizarea cu succes a viitoarelor evoluții tehnologice; regretă faptul că doar 1 % din cheltuielile totale de apărare ale țărilor UE sunt cheltuite pentru C&T, în timp ce peste 50 % continuă să fie alocate pentru personal, și regretă în special faptul că, pentru majoritatea statelor membre, acest procent este chiar mult sub 1 %; solicită insistent statelor membre, ca o chestiune prioritară, să excludă C&T din reducerile de cheltuieli;

33. regretă faptul că potențialul economiilor de scară al proiectelor de colaborare rămâne foarte puțin utilizat, aproape 85 % din cheltuielile pentru C&T fiind încă la nivel național, iar cea mai mare parte din suma rămasă este cheltuită la nivel bilateral, și nu multinațional, conducând la fragmentarea acestora între statele membre; reamintește că miniștrii europeni ai apărării au convenit, în luna noiembrie 2007, criteriile colective pentru a crește cheltuielile pentru C&T în domeniul apărării la 2 % din totalul cheltuielilor de apărare și să majoreze cheltuielile europene pentru colaborare în materie de C&T în domeniul apărării la un nivel de 20 %;

34. subliniază rolul fundamental al AEA în coordonarea și planificarea activităților comune de cercetare din domeniul apărării; subliniază beneficiile cooperării în domeniul cercetării în ceea ce privește îmbunătățirea interoperabilității și, în cele din urmă, o mai mare omogenitate a echipamentelor și capacităților forțelor armate naționale, având în vedere faptul că cercetarea este prima etapă din orice program destinat echipamentelor;

35. reamintește că există din ce în ce mai multe tehnologii cu dublă utilizare și subliniază, de aceea, importanța creșterii complementarității și sinergiilor între programele europene de cercetare în domeniul apărării și al securității civile; încurajează AEA și Comisia să continue coordonarea în Cadrul european de cooperare, pentru a maximiza sinergiile cu tema „Securitate” din Programul-cadru pentru cercetare și dezvoltare tehnologică, în special în domenii precum protecția CBRN, contramăsurile împotriva dispozitivelor explozive improvizate, sisteme aeriene nepilotate, supravegherea maritimă, managementul și procesarea informațiilor, precum și apărarea cibernetică;

36. subliniază în special, că cercetarea în domeniul securității trebuie să fie păstrată ca o componentă independentă în următorul program Horizon 2020; este de opinie că aria de studiu a temei consacrate securității ar trebui lărgită pentru a reflecta necesitatea transferului de inovații și tehnologii între industria civilă și cea de apărare, dar susține că tema ar trebui să își păstreze caracterul preponderant civil, ținând totodată seama de toate cerințele relevante referitoare la apărare din cadrul programelor și proiectelor;

37. subliniază că, așa cum rezultatele cercetării în domeniul civil au adesea aplicații în domeniul apărării, rezultatele cercetării din domeniul apărării aduc frecvent beneficii întregii societăți; reamintește, în special, exemplele internetului și GPS-ului; consideră că, pe termen lung, s-ar putea avea în vedere acordarea unei mai mari atenții cercetării în domeniul apărării în cadrul următoarelor programe-cadru, pentru a stimula cercetarea europeană efectuată în colaborare și pentru a contribui la reunirea fondurilor naționale dispersate;

38. subliniază, cu toate acestea, că nu trebuie transferate niciun fel de resurse de la cercetarea civilă și că orice cercetare în domeniul apărării finanțată de UE ar trebui să urmărească, în primul rând, obiectivul dezvoltării unor capacități UE de gestionare a crizelor și să se concentreze asupra cercetării cu aplicații duble;

Miercuri, 14 decembrie 2011

39. reamintește faptul că, în conformitate cu baza legală a celui de al 7-lea Program-cadru (PC7), activitățile de cercetare susținute de PC7 ar trebui să respecte principiile etice fundamentale, inclusiv cele reflectate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene; invită Comisia Europeană să îmbunătățească modalitatea de aplicare a principiilor etice în cadrul evaluării criteriilor de eligibilitate pentru participarea la programele de cercetare din PC7, în domeniul „securitate”; invită, de asemenea, Comisia să realizeze o evaluare a impactului etic și la nivelul societății, astfel încât un element standard al fiecărui proiect să fie finanțat în cadrul PC7 și al viitoarelor programe de cercetare.

40. subliniază că prevederile articolului 185 din TFUE permit o contribuție a UE la programele de cercetare și dezvoltare existente, realizate de un grup de state membre; consideră că s-ar putea examina posibilitatea de a folosi acest articol pentru a accelera dezvoltarea capacităților necesare pentru operațiunile și misiunile PSAC;

41. reamintește, de asemenea, că ar trebui urmărite sinergiile, la fel de importante, cu programele spațiale europene și încurajează continuarea coordonării dintre AEA, Comisie și Agenția Spațială Europeană, în Cadrul european de coordonare, în special în ceea ce privește observarea Pământului din spațiu și monitorizarea situațională a spațiului; solicită o coordonare strânsă a programelor de observare a Pământului MUSIS, GMES și EDRS, precum și armonizarea standardelor pentru infrastructurile civile și militare de date spațiale; solicită continuarea finanțării proiectului GMES din bugetul UE în viitorul cadru financiar multianual (2014-2020);

(D) Construirea unei baze tehnologice și industriale a apărării europene

42. reamintește necesitatea realizării de progrese în consolidarea bazei tehnologice și industriale a apărării europene, întrucât, având în vedere complexitatea din ce în ce mai mare a tehnologiilor, competiția internațională din ce în ce mai acerbă și reducerea bugetelor pentru apărare, industria apărării nu mai poate fi susținută exclusiv la nivel național în niciun stat membru al UE; regretă faptul că, deși s-a ajuns la un anumit nivel de concentrare în industriile aerospațiale europene, sectoarele echipamentelor terestre și navale sunt încă extrem de fragmentate între state; avertizează statele membre asupra posibilității ca reducerile investițiilor în domeniul apărării să expună industria a apărării și inovarea tehnologică europeană riscului de a fi preluate de puteri terțe, cu interese strategice diferite;

43. consideră că armonizarea cerințelor militare, printr-o serie de analize coordonate privind securitatea și apărarea, descrise la punctul (A), ar trebui să conducă la o armonizare a achizițiilor de echipament între statele membre ale UE, aceasta fiind prima cerință pentru a crea condiții, din punctul de vedere al cererii, pentru o restructurare transnațională reușită a industriei apărării din Europa;

44. recunoscând că una dintre consecințele probabile ale restructurării va fi renunțarea la unele capacități industriale naționale care nu sunt viabile, subliniază că orice plan pe termen mediu și lung pentru o astfel de restructurare ar trebui să fie conceput în așa fel încât să aibă cel mai mic impact posibil asupra locurilor de muncă; recomandă, prin urmare, o mai mare reorientare și sinergii mai mari, bazate pe o mai mare specializare, interoperabilitate și complementaritate; solicită o mai bună utilizare a finanțărilor UE, cum ar fi Fondul social european și din Fondul european pentru adaptare la globalizare, pentru a sprijini capacitatea de anticipare și de adaptare la schimbări;

45. subliniază că promovarea unei baze tehnologice și industriale a apărării europene poate crea locuri de muncă sustenabile pentru cetățenii europeni în industriile apărării din UE;

46. subliniază, de asemenea, în contextul restructurării sectorului, importanța evitării riscurilor pentru securitatea aprovizionării; solicită statelor membre și Comisiei să dezvolte cât mai curând un regim cuprinzător și ambițios, la nivelul întregii UE, de securitate a aprovizionării, bazat pe un sistem de garanții reciproce; solicită statelor membre, ca un prim pas spre acest obiectiv, să exploateze la maximum potențialul Directivei privind transferurile și să accelereze operaționalizarea Acordului-cadru din 2006 pentru securitatea aprovizionării în situații de urgență operațională;

Miercuri, 14 decembrie 2011

47. încurajează AEA să continue dezvoltarea unei perspective europene comune asupra unor capacități industriale critice, care să fie menținute sau dezvoltate în Europa; ca parte a acestui proces, invită Agenția să analizeze dependențele de tehnologiile și sursele de aprovizionare din afara Europei pentru realizarea autonomiei strategice europene și să prezinte recomandări concrete statelor membre, în conformitate cu activitatea Comisiei Europene, care are, de asemenea, anumite programe destinate diminuării dependenței de aprovizionare și a dependenței energetice a Uniunii Europene;

48. consideră că programele de colaborare în domeniul armamentelor, cum ar fi cele inițiate de AEA și conduse de Organizația pentru Organizația de Cooperare Comună în domeniul Armamentelor (OCCAR), reprezintă un instrument esențial de reducere a costurilor de dezvoltare, de susținere a consolidării sectorului, de stimulare a standardizării și interoperabilității și de stimulare a competitivității globale; subliniază rolul AEA în facilitarea transformării necesităților în materie de capabilități în programe de cooperare și în identificarea oportunităților de cooperare în fazele inițiale ale ciclului de viață; solicită AEA să-și continue activitatea legată de baza de date colectivă, pentru a face legături între proiectele naționale și oportunitățile de cooperare, și încurajează statele membre să alimenteze această bază de date; solicită AEA să elaboreze un Ghid de bune practici pentru cooperarea din sectorul armamentelor, așa cum se prevede în Strategia europeană de colaborare în domeniul armamentelor;

49. solicită statelor membre să evite acordurile rigide de distribuire a sarcinilor în programele comune de armament, întrucât a constatat că principiul de „juste retour” are efecte negative, în cea ce privește distribuția ineficientă a muncii, conducând la o implementare mai lentă și costuri mai ridicate; solicită ca principiul de „juste retour” să fie înlocuit cu conceptul mult mai flexibil de „echilibru global”, care permite o concurență reală la nivelul UE în cadrul selecției contractorilor, cu condiția să se atingă un nivel de echilibru suficient pentru a garanta faptul că întreprinderile mici și mijlocii pot concura în condiții de egalitate cu cele mari; salută faptul utilizarea conceptului de „echilibru global” în programul comun de investiții al AEA pentru protecția forțelor și solicită Agenției să implementeze acest concept în toate tipurile de activități, cu obiectivul ultim de a asigura o concurență corectă pe piața europeană a echipamentelor pentru apărare, ținând seama totodată de interesele întreprinderilor mici și mijlocii;

50. invită statele membre să se folosească de experiența managerială a OCCAR în implementarea programelor comune, pregătite de AEA, și solicită AEA și OCCAR să încheie un acord administrativ cu privire la cooperarea lor; reamintește faptul că orice stat membru poate face parte din OCCAR dacă dorește și dacă îndeplinește criteriile de aderare;

51. solicită Comisiei și statelor membre să coopereze pentru asigurarea securității cibernetice ca parte integrantă a sectorului apărării;

52. constată că noțiunea de „baza tehnologică și industrială de apărare europeană” (EDTIB) nu este încă definită din punct de vedere juridic la nivel european; subliniază, în acest sens, că valoarea adăugată tehnologică generată de amplasarea birourilor de proiectare pe teritoriul statelor membre ar putea fi unul din criteriile importante; încurajează statele membre să analizeze posibilitatea stabilirii unui obiectiv principal al industriei de apărare care să confere o viziune clară pe termen lung pentru dezvoltarea EDTIB;

53. constată importanța pe care ar avea-o cooperarea industrială transatlantică (pentru o industrie de apărare europeană competitivă), care ar putea facilita accesul la noile tehnologii, ar promova dezvoltarea de produse avansate și ar asigura stimulente pentru reducerea costurilor și a ciclului de producție; constată, de asemenea, potențialul cooperării cu alți parteneri externi;

(E) Crearea unei piețe europene a echipamentelor de apărare

54. reamintește că, pentru a crește competitivitatea în sectorul apărării europene și, de asemenea, pentru a se asigura protecția adecvată pentru interesele contribuabililor, statele membre trebuie să-și îmbunătățească urgent transparența și deschiderea piețelor lor de echipamente; consideră că Directiva 2009/81/CE privind atribuirea anumitor contracte în domeniul securității și apărării consolidează piața unică, reducând diversitatea normelor privind achizițiile în sectorul apărării și deschizând piețele naționale în favoarea unei

Miercuri, 14 decembrie 2011

competiții mai mari, și reamintește că termenul pentru transpunerea Directivei 2009/81/CE privind atribuirea anumitor contracte în domeniul securității și apărării a expirat la 21 august 2011; solicită Comisiei să prezinte în timp util situația măsurilor de transpunere luate de statele membre și să ia toate măsurile necesare pentru a asigura transpunerea lor la timp și într-un mod consistent, precum și implementarea corectă a acestora;

55. subliniază că directiva este adaptată specificului contractelor de achiziții din domeniul apărării și securității și că, în consecință, orice exonerare a contractelor de la legislația UE în temeiul articolului 346 din TFUE poate fi considerată legală doar în cazuri excepționale, justificate corespunzător, în scopul de a proteja interesele fundamentale de securitate națională; solicită Comisiei să se asigure că directiva și derogările în temeiul articolului 346 din TFUE sunt aplicate corect; subliniază că în acest sens ar fi utilă o evaluare a Comisiei privind bunele practici precum și a cazurilor de aplicare defectuoasă a noilor norme;

56. subliniază că, în contextul actualelor eforturi de modernizare și integrare a cadrului general european de achiziții publice, ar trebui ca obiectivele de simplificare administrativă și de reducere a costurilor să se reflecte în aplicarea practică a directivei, și că, pentru a facilita organizarea de licitații transfrontaliere trebuie revizuite cerințele tehnice incompatibile sau disproporționate, care constituie bariere în cadrul pieței interne; reamintește, în plus, că potențialii subcontractanți nu ar trebui să fie discriminați din motive de naționalitate;

57. reamintește că regimul instituit de Codul de conduită al AEA privind achizițiile în domeniul apărării și de Codul de bune practici în lanțul de aprovizionare se aplică doar contractelor acoperite de derogarea bazată de articolul 346 din TFUE; invită AEA și Comisia să reevalueze relevanța acestui regim în urma intrării în vigoare a Directivei privind atribuirea contractelor în domeniul apărării;

58. solicită statelor membre să instituie ca prioritate esențială combaterea corupției în cadrul achizițiilor în domeniul apărării, și anume prin implementarea corespunzătoare a directivei; regretă efectele devastatoare ale corupției, în special în ceea ce privește costurile mărite artificial, achiziția unor echipamente necesare, inadecvate sau de o calitate inferioară, obstrucționarea achizițiilor comune și a programelor de colaborare, împiedicând deschiderea pieței și conducând la o povară grea pentru bugetele naționale; pe lângă generalizarea procedurilor de achiziții publice transparente și concurențiale, recomandă insistent respectarea recomandărilor din compendiu de bune practici al NATO/DCAF „Asigurarea integrității și combaterea corupției în domeniul apărării”; atrage atenția asupra unor exemple pozitive, cum ar fi conceptul de „pact pentru integritate în domeniul apărării” între guvern și ofertanți, cu participarea unor monitori independenți, sau controlul parlamentar sistematic în toate stadiile procedurilor de achiziții care depășesc un anumit plafon, practicat în câteva state membre;

59. subliniază că cerințele referitoare la operațiunile de compensare pot fi justificate, în principiu, numai dacă sunt necesare pentru protecția intereselor majore de securitate, în conformitate cu articolul 346 din TFEU, și că acestea ar trebui să respecte principiile transparenței și nu trebuie mai ales să dea naștere la corupție sau să perturbe funcționarea pieței europene a echipamentelor de apărare;

60. solicită statelor membre, AEA și Comisiei să colaboreze în vederea eliminării treptate a cerințelor referitoare la compensări, promovând totodată integrarea industriilor statelor membre mai mici în baza tehnologică și industrială a apărării europene, prin alte mijloace decât compensările;

61. solicită Comisiei și AEA să caute modalități de contracarare și a altor practici de perturbare a pieței, cum ar fi ajutoarele de stat și subvențiile pentru export, bazându-se pe inițiativa AEA de creare a unor condiții concurențiale juste;

Miercuri, 14 decembrie 2011

62. consideră că, în contextul bugetar actual, principiul preferinței europene în ceea ce privește achizițiile de echipamente de apărare poate fi considerat o formă de solidaritate europeană; invită Comisia și AEA să prezinte o analiză a costurilor și beneficiilor în cazul procedurii de achiziționare de produse europene în cazul unor anumite echipamente de apărare pentru care trebuie păstrată o independență strategică și în cazul cărora nu există un acces reciproc la piețele din țările terțe; subliniază importanța asigurării unui acces mai mare al produselor europene în domeniul apărării la piețele țărilor terțe;

63. reamintește că birocrăția existentă în obligațiile de licență în comerțul intra-UE cu produse din sectorul apărării are un efect restrictiv asupra consolidării acestui sector și constituie un obstacol major pentru programele transnaționale de colaborare în domeniul armamentelor; reamintește că termenul pentru transpunerea Directivei 2009/43/CE privind transferul produselor din domeniul apărării în UE a expirat la 30 iunie 2011 și că statele membre trebuie să aplice noile norme de la 30 iunie 2012; solicită Comisiei să prezinte în timp util situația măsurilor de transpunere luate de statele membre și să întreprindă tot ce este necesar pentru a asigura implementarea corectă;

64. solicită statelor membre să utilizeze în mod optim noile licențe generale pentru livrările către forțele armate ale altor state membre, acestea constituind un instrument important de îmbunătățire a securității aprovizionării la nivelul UE;

65. subliniază că succesul directivei, în special în privința licențelor pentru transferurile între companii, depinde în mare măsură de încrederea reciprocă pe care statele membre o au în sistemele lor de control al exporturilor; solicită statelor membre să respecte întru totul obligațiile stabilite în Poziția comună a Consiliului 2008/944/PESC de definire a normelor comune care reglementează controlul exporturilor de tehnologie și echipament militar, și să se asigure că sunt evaluate riguros toate cererile de licență pe baza tuturor celor opt criterii, conform prevederilor; solicită Vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant să verifice dacă statele membre respectă cele de mai sus, în contextul revizuirii poziției comune, pe baza considerațiilor comerciale și de politică externă, inclusiv respectarea drepturilor omului și a principiilor democratice în țările importatoare;

66. reiterează importanța fundamentală a standardizării echipamentelor pentru apărare pentru crearea unei piețe unice europene în sectorul apărării, pentru asigurarea interoperabilității și facilitării cooperării în programele de armament, în proiectele de punere și utilizare în comun, precum și din punctul de vedere al operațiunilor; încurajează AEA, Comisia și organizațiile europene de standardizare (CEN, CENELEC, ETSI), în cooperare cu sectorul apărării și în special cu Agenția de standardizare a NATO, să accelereze procesul de reducere a discrepanțelor în domeniul standardelor dintre industria de apărare și securitate și cele dintre echipamentele civile și militare; promovează utilizarea și dezvoltarea în continuare a Sistemului european de informații cu privire la standardele din sectorul apărării și a Manualului european pentru procedurile de achiziții din domeniul apărării;

67. solicită statelor membre și Comisiei să introducă un sistem paneuropean de certificare pentru produsele din sectorul securității și apărării, pentru a pune capăt situației inacceptabile de a cere în fiecare stat membru o testare separată; subliniază că acest proces lent și greoi determină semnificativ creșterea prețurilor de producție și afectează competitivitatea producătorilor, devenind în cele din urmă prohibitivă, mai ales pentru companiile mici; susține activitatea AEA privind navigabilitatea aeriană militară și încurajează statele membre să accelereze activitățile de creare a unei Organizații europene militare comune pentru navigabilitate aeriană, ca un echivalent militar al Agenției europene pentru securitatea aeriană;

68. subliniază că standardizarea menționată anterior și consolidarea ar trebui să facă parte dintr-un proces determinat de UE, și nu de industrie, în beneficiul intereselor europene și al nevoilor reale ale societății și că participarea la programele comune ale UE și la sinergii ar trebui să fie, în principiu, deschisă tuturor statelor membre;

(F) Găsirea unor noi forme de finanțare la nivelul UE

69. își exprimă convingerea că, în special în contextul adoptării unui nou cadru financiar multianual, trebuie analizate posibilitățile de a acorda statelor membre, din bugetul UE, un sprijin pentru realizarea obiectivelor Politicii comune de securitate și apărare într-o manieră mai eficientă din punctul de vedere al costurilor;

Miercuri, 14 decembrie 2011

70. în concordanță cu cele menționate la punctul (C) de mai sus, solicită consolidarea și extinderea cercetării în domeniul securității, în cadrul Programului-cadru de cercetare, utilizarea prevederilor articolului 185 din TFUE pentru cofinanțarea cercetării existente și a programelor de dezvoltare existente, precum și pregătirea unei noi teme în cercetările din sectorul apărării, cu aplicații civilo-militare, în scopul stimulării colaborării în cercetările din acest domeniu;

71. consideră că fondurile UE ar trebui utilizate pentru a încuraja cooperarea în materie de educație și pregătire, încurajând crearea unor rețele între industria de apărare, institutele de cercetare și mediul academic; solicită instituirea aranjamentelor necesare pentru a permite plata din bugetul UE a stipendiilor cadetilor care participă la programul „Erasmus militar”, pentru a le acorda un tratament egal cu cel al studenților din instituțiile civile de învățământ superior și pentru a facilita, astfel, dezvoltarea unei culturi și a unei abordări comune a securității;

72. recomandă ca, prin Instrumentul pentru stabilitate, să fie finanțate activitățile Colegiului european pentru securitate și apărare, orientate asupra formării unor experți civili și militari în gestionarea crizelor și în PSAC, și promovarea unei culturi comune a securității în UE;

73. încurajează dezvoltarea în continuare a rolului Colegiului ca forum al cooperării între academiile de apărare naționale și instituțiile civile de pregătire în domeniul securității, pentru a identifica și dezvolta, de asemenea, între acestea, proiecte de punere și utilizare în comun care să permită realizarea unor economii; solicită statelor membre să transforme acest Colegiu într-o adevărată instituție academică și, având în vedere puternica sa orientare civilo-militară; sugerează finanțarea sa de către UE în următorul cadru financiar multianual;

74. solicită tuturor actorilor relevanți să analizeze dacă capacitățile deținute de UE, după modelul Galileo - conform punctului (B) - pot constitui o opțiune viabilă și eficientă din punctul de vedere al costurilor, în special în domenii precum transportul strategic și tactic sau supravegherea;

75. solicită statelor membre, ca o chestiune prioritară, să mărească bugetul AEA, recunoscând valoarea adăugată a Agenției, compensându-se astfel, prin cooperare, reducerile hotărâte la nivel național; regretă faptul că decizia Consiliului privind AEA nu prevede pentru aceasta un cadru bugetar multianual, de tipul bugetului general al UE;

76. subliniază că Centrul Satelitar al UE, care funcționează cu un buget modest, și-a demonstrat eficiența și valoarea adăugată în cadrul a numeroase operațiuni de securitate și apărare; reamintește cererea tot mai mare de imagini prin satelit, inclusiv în urma evenimentelor recente din Africa de Nord; solicită statelor membre să aloce centrului un buget mai substanțial și, având în vedere în special utilizările sale civilo-militare, consideră că ar trebui să fie finanțat din bugetul UE;

77. salută eforturile Președinției poloneze a Consiliului de revizuire a mecanismului ATHENA; încurajează statele membre să își intensifice eforturile în stabilirea unui acord privind finanțarea comună; invită statele membre să examineze, în cadrul revizuirii mecanismului ATHENA, posibilitatea extinderii acestuia, astfel încât să ofere și o finanțare comună pentru acțiunile sau achizițiile care vin în sprijinul unei mai mari eficiențe a apărării europene în termeni de costuri, dar care nu pot fi finanțate din bugetul UE, în special o finanțare comună a echipamentelor furnizate;

*

* *

78. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Înalțului Reprezentant/Vice-președinte, Consiliului, Comisiei, parlamentelor statelor membre ale UE, Adunării Parlamentare a NATO și Secretarului General al NATO.